

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI

 WARSZAWA.

Nr. 7.

 1 kwietnia 1933.

T R E Ś Ć :

OKÓLNIKI:	Str.
Nr. 1685/I.U./33 w sprawie delegowania aplikantów do urzędów władzy administracji ogólnej	126
Nr. 1686/I.U./33 w sprawie pobierania przez komorników opłaty od podań i załączników	127
PISMO OKÓLNE	
Nr. 1318/II.O./33 w sprawie podań o zapomogi bezzwrotne	128
KOMUNIKATY:	
w sprawie zaliczek na uposażenie	128
w sprawie zaliczkowej wypłaty dodatku na mieszkanie	128
w sprawie wykładni ustawy o opłatach stemplowych	129
w sprawie opłaty stemplowej od podania o wydanie zaświadczenia o nienotowaniu petenta w urzędzie rejestrów karnych	129
w sprawie Kursu prawodawstwa sanitarnego dla prawników	129
w sprawie popularnego wydania dzieł Adama Mickiewicza	130
RUCH SŁUŻBOWY:	
Obwieszczenia o wolnych stanowiskach sędziowskich	131
BIBLIOGRAFJA	132

OKÓLNIK Nr. 1685/I. U./33**w sprawie delegowania aplikantów do urzędów władzy administracji ogólnej.**

Do Panów Prezesów sądów apelacyjnych i okręgowych.
Podaję niniejszem do wiadomości Panów Prezesów sądów apelacyjnych i okręgowych okólnik Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 19 z dnia 4 marca 1933 r., wydany w porozumieniu z Ministerstwem Sprawiedliwości do Wojewodów i Komisarza Rządu m. st. Warszawy w sprawie delegowania aplikantów do urzędów władzy administracji ogólnej.

„W Dzienniku Ustaw Nr. 86 z dn. 12 października 1932 r. pod poz. 734 ukazało się rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 7 października 1932 r., zmieniające niektóre przepisy prawa o ustroju sądów powszechnych, wprowadzające w punkcie 9 art. 1 nowy przepis do art. 257 § 2 w następującem brzmieniu:

„Aplikanta sądowego można również delegować na czas określony do urzędu władzy administracji ogólnej celem zaznajomienia go z czynnościami tej władzy w zakresie orzecznictwa karnego”.

Nadto rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 95, poz. 825) unormowany został całokształt spraw, związanych ze stanowiskiem służbowym aplikantów, przebiegiem aplikacji i odpowiedzialnością dyscyplinarną aplikantów.

Na skutek porozumienia się Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z Ministerstwem Sprawiedliwości w wykonaniu tych przepisów, zechcą P. P. Wojewodowie (P. Komisarz Rządu) porozumieć się z P. P. Prezesami właściwych sądów okręgowych co do sposobu praktycznego wprowadzenia tych przepisów w życie, a w szczególności co do liczby aplikantów, jaką P. P. Prezesi sądów okręgowych mogą delegować do podległych Panom urzędów, oraz co do wyznaczenia tych urzędów, w których aplikanci będą mogli być zatrudnieni w zakresie orzecznictwa karno-administracyjnego.

Przy porozumiewaniu się z P. P. Prezesami sądów okręgowych należy przede wszystkim mieć na uwadze warunki miejscowe, a więc — ogólną ilość aplikantów w danym okręgu sądowym, zakres potrzeb sądownictwa, jak również zakres możliwości pożytecznego zatrudnienia aplikantów w poszczególnych starostwach. Pierwszeństwo przy umieszczeniu aplikantów w urzędach administracji ogólnej oddać przytem należy tym urzędom, które mają większą ilość spraw karno-administracyjnych i znajdują się w siedzibach sądów okręgowych.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zaznacza, że w myśl cytowanego poprzednio art. 257 § 2 prawa o ustroju sądów powszechnych aplikanci mogą być zatrudniani tylko w zakresie orzecznictwa karno-administracyjnego. Stosownie do porozumienia z Ministerstwem Sprawiedliwości okres delegacji do urzędów administracji ogólnej wynosić będzie 3 miesiące. Bezwzględnie po ukończeniu przez aplikanta pracy w danym urzędzie, kierownicy tych urzędów sporządzą sprawozdanie z postępów, zdolności i sprawowania się aplikanta w okresie, gdy był zatrudniony w podległym im urzędzie i prześlą je prezesowi właściwego sądu okręgowego.

Stosunek służbowy aplikanta do kierownika urzędu normują przepisy powołanego rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 95, poz. 825), które czynią kierowników urzędów przełożonymi służbowymi aplikantów w okresie czasu, w którym aplikant zatrudniony jest w podległym im urzędzie.

Zwrócić wreszcie należy uwagę na to, iż aplikanci należeć będą do tych referentów, do których w pierwszym rzędzie może być zastosowany w szerokiej mierze § 33 rozporz. Min. Spraw Wewn. i in. z dn. 30 czerwca 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 464). Nie zwolni to naturalnie zastępców starostów względnie starostów od czuwania nad zasadniczą linią polityki karno-administracyjnej.

W sprawie ponoszenia kosztów przejazdu aplikanta i należnej mu diety za czas przejazdu, jeżeli wyznaczony zostaje do starostwa położonego poza siedzibą sądu okręgowego, wyda Ministerstwo osobne zarządzenie”.

Zaznaczam, że stosownie do porozumienia z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych, koszty przejazdu i diety za czas przejazdu, należne aplikantowi w myśl § 22 ust. II rozporządzenia z dnia 25 października 1932 r. o aplikantach i asesorach sądowych (Dz. U. R. P. Nr. 95, poz. 825), obciążają budżet Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w przypadkach, gdy aplikanta delegowano do urzędu administracyjnego, położonego poza siedzibą sądu okręgowego.

Warszawa, dnia 24 marca 1933 r.

Minister Sprawiedliwości:
Czesław Michałowski

OKÓLNIK Nr. 1686/I. U./33**w sprawie pobierania przez komorników opłaty od podań i załączników.****Do Panów Prezesów sądów okręgowych i komorników.**

W związku z wejściem w życie nowych przepisów o kosztach sądowych powstała wątpliwość, czy komornicy mają pobierać opłatę sądową od podań i załączników.

W tej sprawie wyjaśniam, co następuje:

Art. 17 przepisów o kosztach sądowych stanowi, że w sprawach spornych w postępowaniu przed sądami powszechnymi i sądami pracy oraz w sprawach egzekucyjnych należy pobierać wymienioną w tym artykule opłatę od podań i załączników. Art. 508 k. p. c. głosi zaś, że sprawy egzekucyjne należą do właściwości sądów grodzkich i urzędujących przy tych sądach komorników. Z zestawienia tych przepisów oraz gramatycznej ich wykładni wynika, że opłaty od podań i załączników pobierać należy od „sprawy egzekucyjnej” bez względu na to, czy właściwym do załatwienia tej sprawy jest sąd czy komornik. Wynikowi tej wykładni odpowiada również art. 35 przepisów o kosztach sądowych, który nie naruszając zasady, wyrażonej w art. 17 tych przepisów, wprowadza jedynie rozróżnienie co do wysokości wspomnianej opłaty. Ponieważ komornicy urzędują przy sądach grodzkich, powinni pobierać opłatę od podań i załączników w wysokości przewidzianej w postępowaniu przed sądem grodzkim (art. 35, 36 przep. o k. s.).

Panowie Prezesi sądów okręgowych zechcą czuwać nad stosowaniem powyższych zasad w postępowaniu sądów grodzkich.

Warszawa, dnia 24 marca 1933 r.

Minister Sprawiedliwości:
Czesław Michałowski

PISMO OKÓLNE Nr. 1318/II. O./33**w sprawie podań o zapomogi bezzwrotne.****Do Panów Prezesów i Prokuratorów sądów apelacyjnych.**

Zarządzam, aby Panowie Prezesi i Prokuratorzy zaprzestali z dniem 1 kwietnia 1933 r. nadsyłania do Ministerstwa podań o zapomogi bezzwrotne, bowiem z dniem tym odpowiednie sumy, w miarę posiadanych na to kredytów, przekazywane będą do dyspozycji Panów Prezesów i Prokuratorów sądów apelacyjnych.

Wykazy osób, którym udzielono zapomóg, należy przedstawiać co miesiąc Ministerstwu.

Warszawa, dnia 25 marca 1933 r.

Minister Sprawiedliwości:
Czesław Michałowski

K O M U N I K A T**w sprawie zaliczek na uposażenie.****Do wszystkich władz wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa.**

Prezes Rady Ministrów zakomunikował następujący okólnik Nr. 9 z dnia 22 marca 1933 r. Nr. 42-2/5:

Nawiązując do okólnika z dnia 4 maja 1931 r. Nr. 6702/IV. Org. w sprawie zaliczek na uposażenie zarządzam, w porozumieniu z Panem Ministrem Skarbu, co następuje:

Bezpośrednio władze służbowe po otrzymaniu prośby o zaliczkę winny zgodnie z p. III powołanego wyżej okólnika zwracać szczególną uwagę, by okoliczności, uzasadniające przyznanie zaliczki i jej wysokości były udowodnione w sposób nienasuujący wątpliwości. Prośby, bez odpowiednio wiarogodnego udokumentowania, nie powinny być przez te władze wogóle rozpatrywane, lecz zwracane bez rozpatrzenia, względnie do uzupełnienia według wymogów zarządzenia.

Ponadto zwracam szczególną uwagę na to, by zaliczki zwrotne były przyznawane jedynie w wyjątkowych wypadkach i tylko wtedy, jeżeli istnieje pewność racjonalnego użycia zaliczki.

Zaliczka użyta w sposób nieodpowiedni znacznie pogarsza sytuację finansową danego funkcjonariusza, obciążając jego uposażenie w ciągu dłuższego okresu czasu.

K O M U N I K A T**w sprawie zaliczkowej wypłaty dodatku na mieszkanie.****Do wiadomości władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa.**

„Ministerstwo Skarbu, Warszawa, dnia 15 marca 1933 r. L. D. III. 2221/1/33, Do Kancelarii Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Biura Sejmu i Senatu, Najwyższej Izby Kontroli, Prezydium Rady Ministrów, wszystkich Ministerstw.

Rada Ministrów na posiedzeniu dnia 4 lutego 1933 r. powzięła uchwałę następującej treści:

„Upoważnia się Ministra Skarbu do zarządzenia w roku budżetowym 1932/33 i 1933/34 dalszej zaliczkowej wypłaty dodatku na mieszkanie oraz zasiłków miesięcznych na zasadach, uchwalonych przez Radę Ministrów w dniu 20 grudnia 1928 r.”.

Powyższą uchwałę podaje Ministerstwo Skarbu do wiadomości jako podstawę do wspomnianej zaliczkowej wypłaty w czasie do końca roku budżetowego 1933/34.

Zasady uchwalone przez Radę Ministrów w dniu 20 grudnia, były podane do wiadomości okólnikiem Ministerstwa Skarbu z dnia 22 grudnia 1928 r. Nr. D. III. 3954/1.”

Zaznacza się, iż wspomniany wyżej okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 22 grudnia 1928 r. Nr. D. III. 3954/I został podany do wiadomości władz asygnujących dnia 28 grudnia 1928 r. Nr. II. G. S. 19585/33.

K O M U N I K A T**w sprawie wykładni ustawy o opłatach stemplowych.****Do wiadomości urzędów wymiaru sprawiedliwości.**

Ministerstwo Sprawiedliwości, stosownie do § 3 reg. og., zawiadamia, że w Nr. 1 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu za 1933 r. pozycja 8 została ogłoszona wykładnia ustawy o opłatach stemplowych.

K O M U N I K A T**w sprawie opłaty stemplowej od podania o wydanie zaświadczenia o nienotowaniu petenta w urzędzie rejestrów karnych.****Do wiadomości prokuratur sądów apelacyjnych i okręgowych.**

Ministerstwo Skarbu, Warszawa, dn. 14 marca 1933 r. Nr. D. V. 43197/5/32. Na Nr. II. GS. 8122/32 z dn. 8 października 1932 r. Do Ministerstwa Sprawiedliwości w miejscu.

Podanie o wydanie zaświadczenia o nienotowaniu petenta w urzędzie rejestrów karnych podlega opłacie w wysokości 5 zł w myśl art. 145 ustawy z dn. 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. z r. 1932 Nr. 41, poz. 413); niezależnie zaś od tej opłaty, również samo zaświadczenie, wydane na skutek takiego podania podlega opłacie w wysokości 5 zł na mocy art. 154 powołanej ustawy.

K O M U N I K A T**w sprawie Kursu prawodawstwa sanitarnego dla prawników.**

Ministerstwo Sprawiedliwości podaje niniejszem do wiadomości pracowników wymiaru sprawiedliwości program Kursu prawodawstwa sanitarnego dla prawników, zorganizowanego przez Państwową Szkołę Higjenu (Warszawa, Chocimska 24) w porozumieniu z Ministerstwem Sprawiedliwości.

„Kurs prawodawstwa sanitarnego dla prawników, zorganizowany w porozumieniu z Ministerstwem Sprawiedliwości.

Zadaniem kursu jest ułatwienie prawnikom orzekania w sprawach przekroczeń ustaw z zakresu higieny publicznej i lecznictwa. W wykładach omówione będą te przepisy ustawowe, które wymagają wyjaśnienia merytorycznego z punktu widzenia ich podstaw biologicznych.

Wykłady odbędą się wieczorami, w godz. 7 — 9, 5 razy tygodniowo, od 15 — 26 maja w Państwowej Szkole Higieny.

Kierownik kursu: Prof. Dr. W. Grzywo-Dąbrowski.

Program	godz.
1. Kodeks karny i orzecznictwo sądowo-lekarskie. Prof. Dr. W. Grzywo-Dąbrowski	2
2. Grupa krwi w zastosowaniu do medycyny sądowej. Prof. Dr. L. Hirszfeld	1
3. Ustawodawstwo z zakresu praktyki lekarskiej, dentystycznej, felczerskiej, położnych Prof. Dr. W. Grzywo-Dąbrowski	1
4. Ustawa o szpitalnictwie. Dr. Ostromecki	1
5. Ustawodawstwo z zakresu higieny pracy. Dr. B. Nowakowski	2
6. Orzecznictwo lekarskie ubezpieczeniowe. Dr. Felc	2
7. Ustawodawstwo z zakresu ostrych chorób zakaźnych. Dr. M. Kacprzak	2
8. Ustawodawstwo z zakresu chorób społecznych (jaglica, wal- ka z nierządem, alkoholizm, narkotyki). Dr. M. Kacprzak	2
9. Ustawodawstwo z zakresu nadzoru nad żywnością. Doc. Dr. G. Szulc	2
10. Ustawodawstwo z zakresu zaopatrywania w wodę, usuwania nieczystości, akcji sanitarno-porządkowej, uzdrowiska. Dr. S. Stypułkowski	2
11. Ustawa o grzebaniu zmarłych. Dr. S. Tubiasz	1
Ogółem	18

Zgłoszenia na kurs należy kierować do Sekretariatu Państw. Szko-
ły Higieny, Chocimska 24, do dnia 10 maja 1933 r.
Opłata wpisowego 10 zł”.

K O M U N I K A T

w sprawie popularnego wydania dzieł Adama Mickiewicza.

Komitet uwiecznienia pamięci Adama Mickiewicza w Ziemi Nowo-
gródzkiej, działający pod Protektoratem Pana Prezydenta Rzeczypospo-
litej, wydał w drugim nakładzie dzieła Adama Mickiewicza w wydaniu
popularnym.

Wydanie to obejmuje: „Poezje”, zbiór kompletny wraz z „Panem
Tadeuszem” i „Księgami Narodu i Pielgrzymstwa Polskiego”, oprawne
w jeden duży tom, objętości przeszło 500 stron druku z portretami i auto-
grafami Wieszcza.

Cena kompletu wynosi wraz z kosztami przesyłki zł 6.60.

Celem wydawnictwa, z którego Komitet żadnych zysków nie czer-
pie, jest propaganda kulturalno-oświatowa.

Przy zbiorowych zgłoszeniach cena dzieła może być zapłacona
w ratach miesięcznych, po uzyskaniu naszej zgody.

Zamówienia oraz wszelką korespondencję prosimy kierować do
filii Komitetu Mickiewiczowskiego w Warszawie, ul. Marszałkowska
Nr. 110, m. 12, zaś wpłaty do P. K. O. na konto Nr. 5.283.

RUCH SŁUŻBOWY.

Obwieszczenia o wolnych stanowiskach sędziowskich.

Miejscowość	S t a n o w i s k a					Przewodni- czący sądów pracy
	Sędzio- wie apela- cyjni	Sądy okręgowe		Sądy grodzkie		
		Sędzio- wie okręgowi	Sędzio- wie śledczy	Sędziowie sprawujący kiero- wnictwo sądu	Sędzio- wie grodzcy	
Będzin (s. o. w Sos- nowcu)					1	
Bydgoszcz			1			
Katowice	1					
Landwarowo (s. o. w Wilnie)					1	
Lida (s. o. w Wilnie)			1			
Lublin		1c. i 2k.	1		2	
Łódź		1				
Mołodeczno (s. o. w Wilnie)			1			
Opole (s. o. w Lublinie)					1	
Postawy (s. o. w Wilnie)			1			
Puck (s. o. w Gdyni)					1	
Sieradz (s. o. w Kaliszu)					1	
Tomaszów Lub. (s. o. w Zamościu)					1	
Toruń	1					
Warszawa		1k.				
Wilno		2			4	
Zamość			1			

U w a g a: k. oznacza wydz. karny.
c. oznacza wydz. cywilny.

**Podania ze zgłoszeniem kandydatury na powyższe stanowiska
należy wnosić w terminie czternastodniowym od daty niniejszego
Dziennika do właściwego prezesa sądu.**

BIBLIOGRAFJA.

Ukazało się trzecie wydanie książki dr. Bronisława Fellerera p. t. „Ustawa Stemplowa”. Wydanie to, opatrzone wstępem, zawierającym streszczenie przepisów o opłatach stemplowych, i skorowidzem, uwzględnia zmiany ustawy stemplowej, wprowadzone do niej w roku ubiegłym.

Nakładem znanej naukowej księgarni berlińskiej „Carl Heyman Verlag” ukazał się w druku **niemiecki przekład kodeksu procedury cywilnej**, części pierwszej p. t. „Die polnische Zivilprozessordnung, Erster Hauptteil”, obejmujący postępowanie sporne i przepisy wprowadzające kodeks postępowania cywilnego, oraz objaśnienia. Przekładu dokonał i zaopatrzył go objaśnieniami **Dr. Richard Kann**, adwokat. Publikacja ta jest specjalnem wydaniem czasopisma „Zeitschrift für Ostrecht” zeszytu 1 z r. 1933. Tekst właściwy poprzedzony jest kilkustronicowym wstępem krytycznym.

Wyszły z druku i są do nabycia w Administracji Dziennika Ustaw R. P. (Długa 50) następujące wydawnictwa Ministerstwa Sprawiedliwości:

Przepisy wykonawcze do kodeksu postępowania karnego. Form. szesnastki. Str. 210 — Cena 1 zł 50 gr.

Przepisy dla komorników. Format szesnastki. Stron 68 — Cena 1 zł.